квы: г, к, х — и ж, ч, ш, щ. Първи ѣ отъ ѣхъ, предъ окончанія ѣ, които начнаватъ съ ѣ, и въ множ. усѣченно число въ Имен. и Зват. на мѣжкія родъ, измѣнуватъ: г на з, к на ц, х на с; а въ Зват. един. усѣченній, въ мѣж. родъ, измѣнуватъ: г на ж, к на ч, х на ш; като: нагій, на́зѣмъ, на́зи, на́же; крѣ́пкій, крѣ́пцѣмъ, цѣй, крѣ́пцы, крѣ́пче; ве́тхій, ве́усѣмъ, сѣй, ве́уси, ве́уше. А втори ѣ, въ окончанія ѣ, дето начнаватъ съ о, пріемать вмѣсто него е, и въ множ. число дат. и вин. имать съ ы; като: ни́щій, ни́щему, ни́щей, ни́щею, ни́щемъ, нищымъ, нищыя, ни́щы.

б. На кій, които означаватъ принадлежность; като: го́рскій, ко́нскій, Ри́мскій, въ окончанія ѣ, които начнаватъ съ ѣ, измѣнуватъ: к то на ч, ѣки и въ множествен. число въ пълни ѣ и усѣчени Имен. и Зват. на мѣжкія родъ и въ усѣченнія Зват. един. въ мѣж. родъ; като: Ри́мскій. Пред. Ри́мскѣмъ, Ри́мскѣй; Множ. Им. и Зв. Ри́мскій, Ри́мски, Зв. усѣчен. Ри́мсте: